

HAI MẸ CON

Robert thở một hơi thật dài rồi hỏi tôi:

- Mẹ ơi, con ra đi được chưa?

Tôi gật đầu và ôm chặt con vào lòng. Robert ôm ái trút hơi thở cuối cùng, má áp vào má tôi, khi tuổi đời vừa tròn 13 ..

Tôi cảm thấy vô cùng hạnh phúc và thật hãnh diện ngày Robert, đưa con trai đầu lòng, chào đời. Cậu bé có cái đầu nhỏ nhỏ xinh xắn với đôi mắt màu nâu đậm mở lớn như muốn khám phá trọn thế giới chung quanh.

Tôi bỗng linh cảm Robert không giống những đứa trẻ khác và cuộc đời bé rồi sẽ mang nét đặc thù. Khi còn bé tí teo, gương mặt Robert thường ngời sáng mỗi lần trông thấy tôi. Và cậu bé ngoan ngoãn ngồi yên bên cạnh tôi hàng giờ, trong lúc tôi dợt đàn hoặc dạy đàn cho các trẻ khác. Như thế, ngay từ thơ bé, Robert đã nghe thắm các cung đàn điệu nhạc của các nhạc sĩ nổi danh.

Suốt thời thơ ấu, trước khi cắp sách đến trường, Robert quấn quít bên tôi không rời một giây. Giờ đây, khi hồi tưởng quá khứ, tôi thắc mắc tự hỏi:

- Phải chăng tôi là bà mẹ chỉ muốn chiếm hữu con cái, hay trái lại, Robert linh cảm trước: thời gian mẹ con sống cạnh nhau không bao lâu?

Năm cuối cùng bậc tiểu học, Robert bắt đầu thay đổi. Nước da bé trở nên trắng bạch và Robert không lớn nhanh như các trẻ cùng tuổi. Cậu bé vẫn ngồi yên bên cạnh tôi mỗi khi tôi dạo đàn, nhưng âm nhạc hình như không còn sức thu hút cậu bé nữa. Đôi lúc Robert tỏ ra buồn bã, một nét buồn sâu thẳm đối với một đứa trẻ nhỏ tuổi như Robert.

Vài năm sau, khi ngồi cạnh giường con nơi nhà thương, tôi phải thu hết can đảm để nói với Robert:

- Con mắc phải một chứng bệnh trầm trọng, con ạ!

Robert mỗi ngày một yếu hẳn đi. Chung quanh bé, các trẻ khác lần lượt ra đi. Robert hẳn ý thức rõ ràng số mệnh vắn vỏi của đời mình, tuy rằng cậu bé không bao giờ nói đến "chết". Thế xác Robert quá non trẻ để có thể chống cự với cơn bệnh ung thư xương nguy hiểm!

Robert thường ngước đôi mắt buồn thẳm-thẳm nhìn tôi, như van lơn, như muốn thổ lộ với tôi điều làm cậu bé sợ hãi, nhưng rồi Robert lại nhìn xuống, giữ thình lặng. Phần tôi, tôi cũng đau đớn giữ thình lặng và giờ tay đặt trên đầu rụng hết tóc của con. Tôi cắn môi giữ cho mình khỏi bật khóc!

Một ngày, Robert cương quyết nói với tôi:

- Mẹ à, con không thể chịu đựng được nữa. Con muốn trở về nhà mình!

Các bác sĩ đồng ý và tôi đưa con trở lại nhà. Robert trông thật gầy guộc đáng sợ. Hai đứa em của Robert - một trai và một gái - kinh hoàng không hiểu sao anh chúng nó lại thay đổi ghê gớm như vậy .. Trong khi đó, Robert thật sung sướng vì được trở lại nhà, nằm trong phòng riêng của mình. Giờ đây, Robert tỏ ra tự lự, nói năng như một người lớn. Bé hiểu và chấp nhận số phận của mình. Robert nói với tôi:

- *Mẹ à, mẹ không nên buồn sầu quá mức, một khi con không còn nữa. Bởi vì, hai em con cần sự chăm sóc của mẹ. Mẹ và hai em phải tỏ ra hết sức can đảm!*

Tôi ghen ngào lắng nghe con nói. Đây là lần đầu tiên Robert chính thức nói lên thực tế phũ phàng: Rồi đây chúng tôi sẽ chia

tay nhau.. Hơn thế nữa, bé còn tiên đoán sau khi bé chết, vợ chồng tôi cũng sẽ chia tay nhau. Thật vậy, cơn bệnh hiểm nghèo của Robert đã khiến cho mối liên hệ giữa vợ chồng tôi căng thẳng và đưa đến tan vỡ.. Mặc dầu Robert không nói gì thêm, tôi cũng hứa với con rằng:

- *Con an tâm. Rồi mẹ sẽ cố gắng hết sức để dưỡng dục hai em của con.*

Vào một đêm, khoảng 3 giờ sáng, tiếng rên nhẹ của con làm tôi giật mình thức giấc. Robert nói với tôi:

- Mẹ à, con cảm thấy thế nào ấy .. Con quá mệt, nhưng con lại không ngủ được!

Tôi pha cho con ly trà. Robert thu hết tàn lực, đưa ly trà lên đôi môi run rẩy. Tôi trấn an con. Nhưng cả hai chúng tôi đều hiểu rõ rằng: giờ chia tay đã điểm. Tôi nhẹ nhàng nói với con lần cuối cùng:

- Con đừng sợ. Con đã lập công đủ để được lên Thiên Đàng. Và một khi lên Thiên Đàng rồi, con nhớ đợi mẹ, con nhé!

Tôi nói cùng con với trọn niềm xác tín và với trọn tâm tình yêu thương của một người mẹ. Robert uống xong ly trà. Cậu bé thở ra một hơi dài, xong hỏi tôi:

- Bây giờ con có thể đi được chưa hả mẹ?

Tôi gật đầu đáp lời con và giơ đôi tay siết chặt con vào lòng.

Robert êm ái trút hơi thở cuối cùng, tuổi đời vừa tròn 13.

(Đó là lời bà Oele Steenks, phụ nữ Công Giáo trẻ tuổi người Na-Uy).

(*"Reader's Digest SÉLECTION", Juillet/1997, trang 139-143).*

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt